

Învățarea prin joacă

Dezvoltați curiozitatea și bucuria de a învăța a copiilor

Activități simple pentru stimularea performanțelor
în citire, scriere, matematică, științe și a abilităților
sociale la copiii între 4 și 8 ani

Text și fotografii de
Mariah Bruehl

Traducere din limba engleză
de Alunița Voiculescu

Cuprins

Mulțumiri	xi
Introducere.....	1
Cum să folosiți această carte.....	7
Spații pentru învățarea prin joacă	16

EXPERIENȚE DE ÎNVĂȚARE PRIN JOACĂ.....35

1. CREȘTEM TINERI SCRIITORI..... 37

<i>Prezentarea generală a stadiilor de dezvoltare</i>	38
Facem liste	44
Cea mai bună parte a mea.....	45
Din inimă.....	47
Scriem povestiri	49
Ținem un jurnal.....	51
Scriem scrisori	53
Facem cărți.....	55

2. BUCURIA DE A CITI 60

<i>Prezentarea generală a stadiilor de dezvoltare</i>	61
<i>Cum să alegem cărțile potrivite</i>	66
<i>Fotografiem alfabetul</i>	69
<i>În căutarea alfabetului</i>	71
<i>Alcătuim cuvinte</i>	73
<i>Unde este sunetul?</i>	74
<i>Puzzle în versuri</i>	76
<i>Colecții de cuvinte</i>	78

3. MATEMATICIENII LA LUCRU 80

<i>Prezentarea generală a stadiilor de dezvoltare</i>	82
<i>Numărăm cu cârlige</i>	85
<i>Aventurile bulinei negre</i>	87
<i>Numărăm scoicile pe plajă</i>	89
<i>Înșirăm mărgelile</i>	91
<i>Facem adunări</i>	93
<i>Hai să reprezentăm grafic!</i>	94
<i>Multi-iubiții năsturei: sortare și clasificare</i>	97
<i>Tipare peste tot</i>	99
<i>Să măsurăm lumea</i>	101

4. CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE 104

<i>Prezentarea generală a stadiilor de dezvoltare</i>	105
<i>Terariile: o scurtă privire asupra circuitului apei</i>	111
<i>Imortalizăm Luna</i>	113
<i>Contemplăm norii</i>	117
<i>Ciclul de viață al unei semințe</i>	120
<i>Disecăm flori</i>	123
<i>Pe malul mării</i>	125
<i>Îmbrățișăm copaci</i>	127
<i>Anotimpurile unui copac</i>	130
<i>Completează imaginea: studiul scoarței de copac</i>	132
<i>Observăm detalii: facem frunze din sârmă</i>	133

5. EXPLORAREA ARTEI ȘI A ARTIȘTILOR.....	137
<i>Cum îi învățăm pe copii să privească opere de artă</i>	<i>137</i>
<i>Cum vorbim cu copiii despre arta lor</i>	<i>139</i>
<i>Prezentarea generală a stadiilor de dezvoltare</i>	<i>140</i>
<i>Explorări artistice libere</i>	<i>145</i>
<i>Autoportrete</i>	<i>147</i>
<i>Desene de observație</i>	<i>149</i>
<i>Jackson Pollock: facem artă abstractă</i>	<i>152</i>
<i>Georgia O'Keeffe: natura în artă</i>	<i>154</i>
<i>Henri Matisse: colajul</i>	<i>156</i>
<i>Claude Monet: tehnici impresioniste</i>	<i>158</i>
 6. CREȘTEM GLOBAL	 161
<i>Prezentarea generală a stadiilor de dezvoltare</i>	<i>162</i>
<i>Construim o bibliotecă multiculturală</i>	<i>164</i>
<i>Să ne explorăm camera</i>	<i>166</i>
<i>Cartografiem casa: vânătoarea de comori</i>	<i>168</i>
<i>Puzzle-ul cartierului</i>	<i>169</i>
<i>Puzzle-ul cartierului, partea a doua: unde-i?</i>	<i>170</i>
<i>Steagurile lumii</i>	<i>173</i>
<i>Puzzle planetar: continentele</i>	<i>175</i>
<i>Cine locuiește aici? Aventuri la longitudini și latitudini</i>	<i>177</i>
<i>Harta interactivă a lumii</i>	<i>179</i>
 7. CREȘTEM CETĂȚENII DE MÂINE	 182
<i>Prezentarea generală a stadiilor de dezvoltare</i>	<i>184</i>
<i>Încurajări și descurajări</i>	<i>189</i>
<i>Ce este o neînțelegere?</i>	<i>192</i>
<i>Teatru de păpuși în familie: aventuri cu jocuri de rol</i>	<i>193</i>
<i>Liniștea interioară</i>	<i>195</i>
<i>ABC-ul rezolvării conflictelor</i>	<i>197</i>
<i>Oaza de liniște</i>	<i>199</i>
<i>Prezicem viitorul: învățăm despre cauză și efect</i>	<i>202</i>

Ai nevoie sau îți dorești?	203
Lucrurile care contează: acțiuni în folosul comunității	205

FIȘE.....	209
-----------	-----

Note.....	265
-----------	-----

Ghidul resurselor	269
-------------------------	-----

Index.....	283
------------	-----

Despre autoare.....	289
---------------------	-----

Introducere

DE CÂND MĂ ȘTIU am visat să înființez o școală. În timpul anilor de facultate, mi-am dat seama că cea mai bună cale să „salvez lumea” este prin educație și că, dacă aș putea ajuta la construirea unui model educațional care să ajute copiii să își atingă potențialul maxim, multe dintre problemele cu care ne luptăm în societatea de astăzi ar dispărea. În timpul studiilor mele universitare și postuniversitare am cercetat, observat și experimentat mai multe teorii educaționale, în căutarea celor mai bune practici din domeniu. Iar experiența de la catedră m-a făcut un martor direct la impactul pozitiv pe care îl poate produce o programă inovativă și bine gândită în viața copiilor.

Șansa de a contribui la înființarea unei noi școli s-a ivit în perioada când am rămas însărcinată cu primul meu copil. Îmi vedeam visul cu ochii și eram convinsă că o educație de nivel înalt îi va oferi fetei mele tot ce e necesar pentru a avea succes în viață. Am avut marele noroc să pot colabora cu profesori și educatori străluciți ca să pun bazele unei grădinițe și școli primare – una dintre cele mai inovative din țară.

După câțiva ani, am născut cel de-al doilea copil. Pe când implementam programa, angajam și instruiam profesori și proiectam săli de clasă, eram de părere că le ofeream tot ce puteam eu mai bun fetelor mele, muncind din greu ca să le creez o școală minunată. În timp, însă, mi-am dat seama că intențiile mele erau puțin (mă rog,

destul de mult) departe de realitate. Cu cât aveam mai mult succes în carieră, cu atât aveam mai puțin timp pentru propriii mei copii. Până la urmă, deși fetele mergeau la o școală foarte bună, nu mă aveau pe mine – susținerea de care aveau nevoie acasă – și nu se dezvoltau atât de armonios cum ar fi trebuit. Credeam că pot realiza o programă școlară perfectă pentru copiii mei și pentru cei din întreaga lume. Dar ceea ce am descoperit uitându-mă în ochii fetițelor mele a fost că lecțiile vieții, așa cum le învață ele prin experiența zilnică de acasă, reprezintă cel mai revoluționar mod de predare și învățare care poate exista. Marea și dureroasă concluzie la care am ajuns a fost că, deși școlile bune sunt vitale pentru dezvoltarea unui copil, ele pur și simplu nu sunt suficiente.

Familia, indiferent de forma sau structura pe care o poate avea, este cel mai important aspect al vieții unui copil. Mi-am pus tot sufletul în lucruri mărețe, pe care le-am crezut cele mai importante, și nu mi-am dat seama că, pentru copii, lucrurile mici sunt cele care contează cel mai mult. Această revelație m-a inspirat să fac o schimbare majoră în viața mea. În loc să îmi consum toată energia dezvoltând școli, m-am concentrat mai mult asupra propriei mele familii, ajutând, în schimb, și alte familii să facă la fel.

Copiii sunt oameni de știință, artiști, matematicieni, scriitori și savanți înnașcuți. Din momentul în care se nasc, ei caută informații despre lumea înconjurătoare, din dorința de a construi înțelesuri și de a se dezvolta tot mai mult. Indiferent că așază pentru prima dată cuburi de lemn unul deasupra altuia sau că intră în contact cu noi texturi, imagini sau sunete, copiii au un instinct inerent de a învăța și de a găsi sensuri propriei lor realități. Atunci când li se oferă un mediu generos și îndrumare plină de înțelegere, ei profită în mod intuitiv de oportunitățile de învățare care li se pun la dispoziție. Cercetări recente au demonstrat că un copil învață cel mai eficient atunci când este implicat activ în proces și când acest lucru îi face plăcere.¹ În mod paradoxal, cele mai potrivite condiții pentru a învăța pot fi asigurate mai ușor acasă decât la școală.

Drept urmare, mi-am propus să completez educația ficelor mele cu experiențe uneori dificil de realizat într-o sală de clasă. Eram foarte încântată la gândul că voi avea timpul și spațiul necesare ca să le urmez interesele personale, să facem împreună activități interesante

acasă sau în cartierul în care locuim, unde copiii mei să se simtă cel mai confortabil.

Dar am aflat curând că trecerea de la educator cu normă întreagă la mamă cu normă întreagă nu era deloc așa de ușoară cum credeam. Ca profesoară, preocuparea mea principală fusese să concep orare și să mențin copiii implicați și productivi pe tot parcursul zilei, astfel încât primul impuls a fost să fac același lucru pentru copiii mei, acasă. Mare greșală! Fetele mele nici nu au vrut să audă că acum e ora de scriere în caietele speciale sau că la ora unu urmează să facem un experiment științific. Dar da, am încercat această abordare! Primele mele tentative de a le insufla dragostea pentru învățătură au eșuat dramatic. Fetele nu au fost interesate să participe la activitățile mele „distractive” programate în avans, iar eu m-am descurajat rapid. Nici nu au vrut să audă de vreun orar, iar părerea lor despre ceea ce înseamnă să fii productiv era foarte diferită de a mea. A trebuit să încetinesc ritmul și să mă adaptez la al lor. Mi-am dat seama că trebuia pur și simplu să îmi las la o parte planurile și doar să *fiu* alături de fetele mele. Și am descoperit că exact în acele momente, când petreceam pur și simplu timp împreună, se iveau de la sine cele mai multe oportunități de învățare.

Am învățat până la urmă că, dacă reușeam să îmbin bucuria de a învăța și curiozitatea copiilor mei cu experiențele educative plănuite minuțios de mine, atunci se întâmplau lucruri minunate: copiii mei erau interesați, ne distrăm împreună și dezvoltam un fel nou de dragoste pentru învățătură, în sânul familiei.

După această descoperire, mi-a revenit curajul să continui. Setul de activități din această carte este rezultatul multor studii, multor încercări și multor greșeli. Aici veți găsi numeroase idei pentru îmbogățirea educației copiilor dumneavoastră prin intermediul unor proiecte distractive, care vor stârni curiozitatea și imaginația celor mici în cadrul unor experiențe practice.

Beneficiile învățării prin joacă

Respect pentru oameni și cărți

V-ați putea întreba de ce să ne batem capul. De ce să nu lăsăm educația în sarcina instituțiilor de învățământ? Ei bine, da, sunt niște întrebări foarte bune. Pornind în această călătorie, m-am bucurat să descopăr câteva beneficii neașteptate.

O dinamică familială care aduce satisfacții

Atunci când participați la experiențele de învățare alături de copilul dumneavoastră, nu numai că deveniți mai implicat în educația lui, dar dezvoltați și o relație mai strânsă cu acesta. Discuțiile pe care le avem, proiectele în care ne implicăm, interesele comune și lucrurile care ne entuziasmează, toate au devenit parte din cultura familiei noastre. Fetele consideră acum învățarea drept o activitate de familie și vin deseori la mine și la soțul meu propunând noi proiecte sau aventuri educative. Practicarea învățării prin joacă nu se referă numai la faptul că îți ajuți copilul să devină „mai deștept”, dar și la construirea unei dinamici familiale în care învățarea este o preocupare plăcută, ceva ce poate dura pe parcursul întregii vieți.

Copii încrezători și independenți

Când copiii se imbarcă în aventurile învățării prin joacă, își dezvoltă obiceiuri sufletești și mentale care îi vor însoți întreaga viață. Dacă vă încurajați copilul să-și pună întrebări despre lumea din jur, atunci el realizează că este perfect capabil să descopere singur răspunsurile, iar acest lucru îi dă un sentiment de împlinire care îl ajută să devină o persoană independentă și să aibă încredere în sine.

Fetele mele pășesc mai încrezătoare și vorbesc cu mai multă hotărâre de când s-au obișnuit să își asume riscuri intelectuale și emoționale. Cu ajutorul experiențelor noastre împărtășite, au învățat că întrebările lor sunt importante, că interesele lor merită să fie urmate și că, perseverând, pot atinge orice obiectiv își propun. Acum, acceptă cu plăcere provocările și caută singure oportunități de cunoaștere. De asemenea, este o încântare să văd cum învățarea prin joacă a

ajuns parte din joaca lor independentă. Fetele apar adesea, după ce s-au jucat o vreme, cu câte o carte pe care au scris-o sau un proiect creativ pe care l-au pus în aplicare împreună. Cu siguranță că au și momentele lor de îndoială, dar avem acum un repertoriu larg de experiențe pe care le putem folosi ca bază de discuții, demonstrând, astfel, că perseverența dă roade întotdeauna.

O legătură mai strânsă între casă și școală

Atunci când părinții împărtășesc diferite tipuri de experiențe educative cu copiii lor, sunt capabili să le observe nemijlocit stilul și abilitățile de învățare. Această cunoaștere ajută la îmbunătățirea comunicării dintre casă și școală. Un alt beneficiu este faptul că, dacă aveți o bază de experiențe comune cu copilul, puteți discuta altfel despre școală cu membrii familiei. De când practicăm acasă învățarea prin joacă, s-a schimbat în mod dramatic și felul în care vorbim despre „ce s-a mai întâmplat la școală”. Fetele de-abia așteaptă să vină acasă și să povestească despre conexiunile dintre ceea ce au învățat la școală și ce făcuserăm noi împreună. Când fiica mea cea mare s-a înscris la un curs de scriere creativă, a venit acasă foarte încântată să ne povestească ce subiecte și-a ales și deseori își răsfoiește caietul de acasă pentru noi idei. Iar eu înțeleg mult mai bine la ce nivel al cunoașterii academice se află, pentru că citim, scriem și învățăm mult împreună. Mă duc la ședințele cu părinții mult mai bine pregătită să pun întrebări și să susțin un dialog fructuos despre dezvoltarea copiilor mei. Mă simt sigură pe mine, pentru că știu că pot gestiona orice aspect referitor la slăbiciunile sau progresele școlare ale copiilor mei. Sunt mai degrabă un partener al profesorilor, decât un martor neimplicat care doar speră că fetele sale primesc tot ceea ce au nevoie.

O întoarcere spre curiozitate

Învățarea prin joacă ne oferă nouă, părinților, oportunitatea (și scuza) de a ne juca din nou! Este minunat să îi putem învăța pe alții în felul în care ne-am fi dorit să fim noi învățați.

Mi-am redescoperit astfel propria admirație și curiozitate față de lumea înconjurătoare. Învățarea prin joacă este contagioasă și m-am

trezit de multe ori învățând cot la cot cu fetele mele. Ceea ce începuse ca o misiune de educare a lor s-a transformat într-o cercetare comună a lumii în ansamblul ei. Nu numai că m-am molipsit de entuziasmul lor, ci am avut și bucuria de a le vedea pe fete inspirate de încântarea mea sinceră dinaintea unei noi descoperiri. Îmi place să rămân mereu deschisă noilor oportunități de învățare. Parcă aș fi inventat o pereche de ochelari roz. Dar lentilele lor nu mă fac să văd o lume de vis, ci pătrund adânc în lumea reală, ajutându-mă să descopăr întregul potențial pe care îl au lucrurile banale. Sunt foarte recunoscătoare că am reușit să trezesc din nou această perspectivă inedită (la vârsta mea!) și încă și mai recunoscătoare pentru că fac tot ce pot ca să o mențin trează în copiii mei.

Să vă implicați în procesul de învățare alături de copiii dumneavoastră și să clădiți în sânul familiei o cultură a învățării din plăcere este unul dintre cele mai lăudabile și satisfăcătoare eforturi pe care le puteți face. Școlile joacă un rol important în dezvoltarea copilului, dar familia va fi mereu cea forță care îl ghidează pe copil în viață. Sper ca această carte să fie scânteia care să aprindă în familia dumneavoastră o dragoste pentru învățătură care să vă însoțească pentru multă vreme de acum încolo.

Spații pentru învățarea prin joacă

EXPERIENȚELE DE ÎNVĂȚARE prin

joacă vă oferă oportunități extraordinare pentru a învăța și a crește împreună cu copilul dumneavoastră. Dar o însemnătate cu totul specială pentru

asigurarea independenței unui copil și hrănirea creativității sale o are mediul de lucru, care trebuie pregătit cu grijă. Mi-am dat seama de felul în care mediul (fizic) modelează comportamentul copiilor pe vremea când eram profesoară și administrator în același timp. Experiența mea în proiectarea sălilor de clasă mi-a confirmat că un design bine gândit poate influența capacitatea de învățare a copiilor. Orice detaliu legat de prezentarea, organizarea și selecția materialelor are un impact asupra felului în care copiii interacționează cu mediul înconjurător. Aceleași principii sunt valabile și acasă. Sunt sigură că ați observat cum se schimbă modul în care copilul interacționează cu diverse jucării după ce s-a făcut ordine sau curățenie în zonele de joacă. Dacă aplicați acasă principiile unui design corect al sălilor de clasă, deschideți noi căi de explorare pentru copiii dumneavoastră, le hrăniți independența și stima de sine – și poate chiar câștigați niște timp prețios pentru dumneavoastră înșivă.

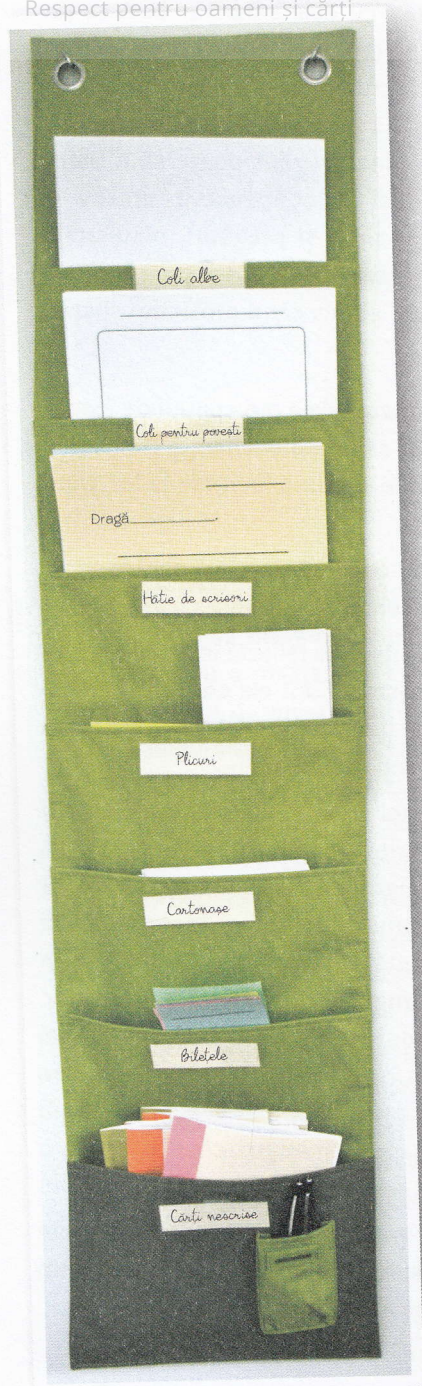
Când proiectați un spațiu destinat copiilor, este bine să țineți cont de caracteristicile care v-ar plăcea dumneavoastră, ca adult, să le

aibă, apoi să le comparați pe acestea cu cele care i-ar bucura pe copii. Se întâmplă deseori ca adulții să creeze spații pentru copii pe baza unor idei preconcepute despre lucrurile care le plac copiilor, în loc să ia în calcul elemente de bază și să se gândească ce e folositor și practic pentru aceștia. Un mediu bine pregătit poate să îi ofere copilului multe ore de lucru individual și independent, creativ și productiv. Chiar dacă necesită oarece timp și pregătiri, rezultatele vor merita osteneala, atât pentru dumneavoastră, cât și pentru copil.

Iată ce întrebări trebuie să vă puneți atunci când proiectați spațiul care să inspire învățarea prin joacă:

- Poate copilul să ia fără ajutor materialele din spațiul de joacă? Sunt aranjate acestea în coșuri sau cutii etichetate clar, astfel încât copilul să știe cum și unde să pună lucrurile la loc când a terminat cu ele?
- Sunt prezentate materialele într-o formă atractivă pentru copil, astfel încât acesta să se simtă tentat să le folosească?
- Materialele, jucăriile și jocurile preferate reflectă în egală măsură interesele lui și ale dumneavoastră? Sunt ele corespunzătoare valorilor dumneavoastră și îl încurajează, astfel, pe copil să se implice în activități cu care sunteți de acord?
- Ce îl interesează acum pe copil? Dacă nu se mai joacă cu dinozauri, ci vorbește mult despre păsări, asigurați-vă că spațiul de joacă reflectă pasiunea lui actuală. Rotația jucăriilor este o modalitate foarte potrivită pentru a menține treaz interesul copilului pentru activitățile din spațiul de joacă și, în ultimă instanță, pentru a prelungi durata de viață a obiectelor. Mereu mă uimește entuziasmul fetelor mele la vederea unei jucării vechi căreia îi vine din nou rândul. Nostalgia pe care o simt față de o jucărie pe care nu au mai văzut-o de mult aproape că depășește încântarea lor atunci când primesc o jucărie nouă-nouță.
- Este spațiul de joacă un mediu relaxant, care permite concentrarea la sarcina de lucru, fără să distragă atenția prin culori, decoruri sau obiecte?

- Reușiți să vedeți lucrurile din perspectiva copilului dumneavoastră? Puneți-vă în pielea copilului pentru a determina înălțimea ideală la care să afișați sau să depozitați materialele și să expuneți desenele.
- Este acesta un spațiu care să vă îmbie *pe dumneavoastră* să creați artă, să explorați proiecte științifice, să scrieți povești și așa mai departe? Dacă da, sunteți sigur că aveți acolo tot ce vă trebuie pentru a face ceea ce vă doriți? Ce ați mai putea adăuga ca să îmbogățiți și să oferiți profunzime experienței de învățare a copilului dumneavoastră în acest spațiu de joacă?

Construiește-l și ei vor veni

La noi acasă, avem o cameră micuță - pe care am denumit-o „atelier” (în sensul de studio al unui artist) – termen pe care l-am învățat în timpul turneului meu prin școlile extraordinare din regiunea italiană Reggio Emilia. Atelierele din aceste școli au fost gândite astfel încât să ofere copiilor timp, informații, inspirație și materiale care să îi ajute efectiv să înțeleagă diverse lucruri. Când am intrat într-un astfel de atelier dintr-o grădiniță din Reggio Emilia, am fost frapată de calitatea și frumusețea materialelor, precum și de felul în care erau acestea prezentate. Oamenii se întreabă deseori cum este posibil ca școlile să folosească vase de sticlă, farfurii de porțelan sau alte materiale de calitate superioară, fără ca cei mici să le distrugă. Frumusețea constă în faptul că mediul

Înconjurător impune anumite așteptări pentru copii, iar copiii se ridică la înălțimea acestora. Dacă creați un mediu care respectă copiii, atunci și copiii vor respecta acel mediu.

Scopul general al unui atelier este să ofere materiale interesante și atractive, care să fie ușor accesibile și să încurajeze joaca plină de însemnătate și cu final deschis. „Dacă îl vei crea, ei vor veni.” Acesta este un concept important de care să Țineți cont atunci când stabiliți cum să folosiți și să organizați spațiile speciale ale copilului dumneavoastră. În funcție de acest principiu și de spațiul disponibil în locuința dumneavoastră, puteți crea zone speciale în care copilul să se simtă atras de activități ce ilustrează valorile și interesele familiei. Iată câteva idei de la care să porniți.

Centru de scriere

Este uimitor cum un centru de scriere bine organizat și dotat poate să inspire scrierea spontană în rândul copiilor mici. Scopul este să creați un spațiu care să invite copilul să improvizeze diverse texte. Dacă le puneți la dispoziție o zonă specială cu instrumente de scris, hârtie și un loc unde să lucreze, atunci copiii se vor apuca să scrie singuri liste, scrisori, povești și chiar cărți, exersându-și astfel abilitățile de scriere cu eforturi veritabile, dar într-un fel care le face și plăcere.

Noi punem materialele cel mai des folosite într-un suport de tacâmuri, astfel încât să fie ușor de cărat prin casă sau chiar afară, pentru momentele în care ne vine brusc cheful de scris sau de desenat după model.

Diverse hârtii de scris, imprimate pe foi colorate și jucăușe
(vezi „Creștem tineri scriitori” în secțiunea de „Fișe”, la
pp. 213-220)

Cartonașe și plicuri

Post-it-uri

Cărți nescrise (vezi „Să facem o carte”)

Creioane și pixuri atractive

Markere permanente cu vârf subțire

Creioane colorate

Stickere cu alfabetul

Ștampile cu alfabetul

Perforatoare de hârtie cu modele interesante

Bandă adezivă

Tuburi cu lipici solid

Foarfecă

Radiere

Ascuțitoare pentru creioane

Oficiu poștal

Un element minunat pentru orice centru de scriere este oficiul poștal al familiei. Oficiul poștal îi ajută pe copii să exerseze scrierea de scrisori, să învețe formule de adresare și felul în care pot trimite scrisori prietenilor și celor dragi. De asemenea, este încurajată în acest fel o permanentă comunicare în scris între membrii familiei.

Creați cutii poștale, atașând pe un panou câte o mapă pentru fiecare membru al familiei. Poate fi de asemenea util să organizați un dulăpior în care să depozitați etichete imprimate cu adresele prietenilor apropiați și ale familiei. Întrebați-i pe copii cui îi vor scrie cel mai des și realizați astfel lista persoanelor pe care să le includeți în dulăpiorul dumneavoastră cu adrese. Ar fi drăguț să aveți un dulăpior

Libris.ro
Respectarea dreptului de acces la informație

cu mai multe sertare (câte unul pentru fiecare destinatar). Etichetați fiecare sertar cu nume și/sau cu poze. Dacă aveți suficient loc, puneți într-un sertar și timbre poștale, iar în altul etichete cu adresa de expeditor a copilului.

Atunci când îi prezentați pentru prima oară oficiul poștal copilului dumneavoastră, începeți prin a-i scrie lui o scrisoare și a o pune în mapa sa. Nimic nu poate fi mai palpitant decât să primești direct o scrisoare personalizată. De asemenea, ar putea fi distractiv să mergeți cu copilul la oficiul poștal adevărat, ca să își expedieze singur scrisorile. Dacă nu e aglomerat, rugați-l pe lucrătorul poștal să îi explice cum sunt trimise scrisorile la destinație. Câteva cărți minunate care pot inspira scrierea și trimiterea de scrisori sunt: *Dear Annie* de Judith Caseley, *A Letter to Amy* de Ezra Jack Keats și *Delivering Your Mail: A Book about Mail Carriers* de Ann Owen.

